

Stor vidaklyyvantalkå

Det blev en lyckad vidaklyyvantalkå (vedklyvning) på gamla folkskolan på lördag. Över 30 personer deltog och vi fick en massa ved i vedlidret för vintern. Bäst av allt var att den gamla vedklyvaren från 1920-talet fungerade fint. Det är effektiva maskiner och de stora yxorna klyver lätt och snabbt stora vedträn. På en timmer var hela hopen kluven och inradad.

Enligt Simos Verner som mycket väl känner till Lillstubackans klyvare (tillverkad på 1920-talet) så behövs det 9 personer för en vedklyvningstalko: Två bär virket till maskinen, en sågar, två klyver och fyra radar. Om man har kort och klint virke så kan en person klara av att lyfta virket på sågbocken.

Vedklyvaren drevs av en Steyr dieseltraktor (en av de första dieseltraktorerna) via en remskiva.

Klyvaren är gjord helt i trä förutom yxarna, sågklingan och järnbeslagen. Inne i det stora trähjulet finns cement så att yxarna skall klara av att hugga klabbarna.

Yxarna går upp och ned i sina hållare drivna av hjulet.

Virket läggs i en lång vaggå för att kapas av sågklingan. Det är viktigt att vaggå rör sej rakt och stabilt så att klingan inte "kniper". Man för virket fram till mothållet som är en metallbit löst fäst med en bult. Längden på klabbarna är

viktig så att de går in under yxarna men är så långa att de klyvs ordentligt.

Drivningen är med remmar som bör vara lämpligt spända. Man kan hålla sirap på drivhjulet för att remmen inte skall slira.

Och så har vi huvudmaskinisten Göran vid sågsklingan.

Antas Bengt visade att de gamla takterna sitter i än och klöv skickligt klabbarna.

Modern skyddsutrustning fanns inte förr.

Radarna skall inte förglömmas.

Det bästa med talkoarbetet är ju talkokaffet som tillsammans med Ingas fina smörgåsar och en hel del prat avslutade dagen. Men ännu samlade vi ihop en mängd starka karlar som lyfte ned den gamla svarven från uthusets vind och bar in den i slöjdsalen. Den skall sättas i skick och ställas upp på nytt. Verner berättade om hur den i tiden användes i den lilla skolsalen som nu är uppdelad i virkeslagret och lilla salen. Svarven stod i hörnet mot ytterväggen och drev med en trampa. Men mera därom senare.

Vädret var fint – torrt men inte för hett. En riktigt lyckad dag.